

Kada je Ljubomir Šunić, agronom, rodom sa Kosova i Metohije, 1999. godine došao u Vojvodinu, odlučio je da započne posao za koji je kvalifikovan i stručan. STR Poljoprivrednu apoteku VITAMIX-KLAS, zvanično je pokrenuo 9. avgusta iste godine, a s bzirom da se vezao za izrazito poljoprivredni kraj, danas o stanju u poljoprivredi i odnosu seljaka prema repromaterijalu i đubrivima može da kaže mnogo.

Na svom putu u južnobanatski okrug, Društvo agrarnih novinara Vojvodine, DAN, krejem januara 2013. godine, posetilo je vlasnika Ljubomira Šunića i ovo preduzeće sa sedištem u Crepaji, opština Kovačica.

Poljoprivrednu apoteku VITAMIX-KLAS, odlično je snabdevena mineralnim đubrivima, sredstvima za zaštitu bilja i ostalim repromaterijalom za poljoprivredu. Ipak, problemi su brojni, a kao najveći je plaćanja, jer seljaci teško nalaze sredstva. Verovatno je za to delom kivac i prošlogodišnja suša koja je uzela danak po pitanju prinosa.

-Bez obzira na to, ja sam siguran da će moji seljaci zasejati svaku stopu svoje zemlje, a jeste veliki problem da se to u potpunosti organizuje ili da se podigne na jedan značajan nivo - istakao je gospodin Šunić, koji svojom delatnošću „pokriva“ od 6 do 7.000 hektara, prema potrošnji pesticida.

-Mi organizujemo proizvodnju svih ratarskih useva. Ovo je jedan tipično ratarski kraj, a najviše se gaje žitarice: kukuruz, soja, manje šećerna repa, suncokret, pšenica, mada pšenica baš na ovom terenu Crepaje i okoline manje zastupljena, više je prisutna šećerna repa.

O tome koliko su poljoprivrednici edukovani, koliko znaju o upotrebi hemijskih sredstava u gajenju poljoprivrednih kultura, dodaje:

-Najveći problem u poljoprivrednoj proizvodnji je nedovoljna edukovanost poljoprivrednih proizvođača. To znači da se nema dovoljno znanja o upotrebi mineralnih đubriva, ne radi se dovoljno dobro analiza zemljišta, i da se na osnovu toga upotrebljavaju adekvatne količine po pitanju svih hemijskih elemenata. Radi se dosta stihijski i neorganizovano. Takva situacija je i kod primene pesticida kod zaštite bilja od korova i bolesti. Seljaci imaju neku svoju tehnologiju koju primenjuju duži niz godina, međutim, svake godine hemijska industrija unapređuje taj segment, a poljoprivrednici ne prate promene i nisu u mogućnosti da reaguju. Mislim da tu postoji jedan veliki problem, koji nije nemoguće prevazići. Lično smatram da veliku ulogu treba da igraju stručne službe, kao što su poljoprivredne službe, poljoprivredne stanice, koje mogu bolje da se organizuju. One rade na malo prevaziđeni način, jer nije to dovoljno raditi samo kroz nekakav vid predavanja. Treba biti što bliže seljaku, biti više na terenu, rešavati konkretne probleme, a ne samo nekom pričom.

Za mene je najveće zadovoljstvo da vidim da je usev dobar, sačuvan od korova, od bolesti, da

on izgleda dobro. Za mene kao agronoma prošlogodišnja situacija, kada su usevi bili u jako lošem stanju, bila je poražavajuća.

Često je uzrok lošijih useva i procena seljaka da mogu da uštede na manjoj upotrebi određenih đubriva. Međutim, to je pogrešna politika jer seljaci sa time ne dobijaju ništa, već samo gube. Takva finansijska politika dovodi samo do gubitaka.

Što se tiče cena repromaterijala i đubriva za ovu godinu, još nisu pouzdane i tek će se u narednom periodu, za mesec, dva dana, znati. Za sada su cene đubriva na nekom nivou od prošle godine.

Osim cena, ranijih godina imali smo problema i sa kvalitetom đubriva. Naime, poljoprivrednici su se žalili na kvalitet đubriva, da nema dovoljno aktivne materije, kao što je propisano?

-U Poljoprivrednoj apoteci VITAMIX-KLASimamoveštačka đubrivai sredstva za prihranu (Azotara Pančevo, Subotica, LincerAustrija, Ruska đubriva). Kvalitet đubriva je sigurno bio diskutabilan u prethodnom periodu i imali smo dosta primedbi, pogotovo na neka subotička đubriva, kao i nekih drugih domaćih kuća gde su analizom došli do toga da nije bilo dovoljno aktivne materije navedene na samoj ambalaži.

Šta raditi i odakle početi, pitanje je koje sve više okupira ljude od struke, koji znaju i mogu, ali koje treba organizovati na jednom višem nivou kako bi se došlo do primarnih proizvođača, izašlo na polja i njive?! Kvalitetnu zemlju imamo. Stručnjake i ljude koji imaju znanja, takođe imamo. Seljaci iz godine u godinu dokazuju da hoće da rade. Jedino nam nedostaju rezultati. Odgovor je jednostavan, a glasi da treba malo više i malo bolje organizacije i uvezivanja svih faktora koji doprinose boljitku finalnog proizvoda. Taj odgovor su agro novinari Vojvodine ovoga puta dobili u Poljoprivrednoj apoteci VITAMIX-KLAS iz Crepaje i njenog vlasnika Ljubomira Šunića.

